

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

10 tháng 1 năm 2010

Số 79

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhoitinhnguoiviet@gmail.com

Website: www.quyhoitinhnguoiviet.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Vườn Thơ Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Lúc Bé thiền, Bé có nhận thấy sự ban chiếu của Bè Trên và nhắc nhở của bạn đạo không ?
- 2) Tại sao Bé sống gần sông bạc ?
- 3) Những người lo làm giàu thì sao ?
- 4) Lỡ rồi thì phải làm sao ?
- 5) Người tu thiền có gì đặc biệt hơn người thường ?
- 6) Lấy gì chứng minh ?
- 7) Người tu Vô Vi cần phải cầu xin, van vái tha lực hỗ trợ sự tiến hóa hay không ?

Lời Ban Biên Tập: Mãi đến cuối tháng 10 năm 1991, Đức Thầy mới thỉnh thoảng viết kệ cho các câu đáp.

© Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

Ngày 10 tháng 10 năm 1991

1) Hỏi : *Lúc Bé thiền, Bé có nhận thấy sự ban chiếu của Bề Trên và nhắc nhở của bạn đạo không ?*

Đáp : Thưa, lúc nào thiền Bé cũng nhận được sự hóa giải của Bề Trên và ý thiền lành của bạn đạo hướng về Bé và cầu xin cho Bé bình an. Càng cảm thức điều này thì Bé càng phải tu, để đóng góp cùng bạn đạo và hiểu hạnh tu học đối với Bề Trên.

2) Hỏi : *Tại sao Bé sống gần sòng bạc ?*

Đáp : Thưa, mọi người đang sống trong sòng bạc, không hơn thì thua mà không hay, còn Bé sống gần sòng bạc mà hằng ngày chơi cờ bạc giả với bạn đạo, mới tìm ra được sự xáo trộn nội khoa tâm lý có thể đưa con người đến chỗ mê cuồng mê loạn. Vì mê sự hơn thua của trường đời như cờ bạc hơn thua, buồn vui bất thường, cũng bị xáo trộn nội khoa, óc không thông, trí không mở, tất cả nằm trong tâm thức của con người. Ngược lại, nội tâm của Bé có quyền đi đâu cũng không sợ mất chơn tâm và sự liên lạc triền miên hướng về tâm đạo.

Bé thường khuyên người đời không nên say mê cờ bạc mà hại thân, say mê đạo pháp thì mới mở đường thức tâm và không bao giờ bị trầm ngâm khó tiến. Biết rõ điều này thì mới rõ phần hồn tu tiến thì nháy mắt thấy rõ mọi điều lợi hại cho tâm thân. Cho nên Bé nghiên cứu về môn Roulette, Bé mới thấy rõ nguyên lý, mỗi nháy mắt, không khác gì hòn bi Roulette rơi vào số nào thì chịu số ấy thôi. Nhưng số nào cũng hợp lý và đặc pháp của chính nó, nó cũng có ăn có thua, nằm trong nguyên lý sanh trụ hoại diệt và hồi sinh. Chơi để hiểu, xem để tường thì không sao, còn ôm của đi cờ bạc thì không nên. Bé đã chứng nghiệm và thực hành rõ rệt, đóng góp với bạn đạo như trên. Kết luận, chỉ có tu là sướng nhất trên đời này.

3) Hỏi : *Những người lo làm giàu thì sao ?*

Đáp : Thưa, những người lo làm giàu mưu lợi cá nhân ích kỷ, trầm luân trong sự mê chấp, cuối cùng khổ hơn người tu, cũng không khác gì người bị thua cờ bạc. Bé thường nói: *Khổ! Khổ! Khổ! Thì mới chịu bước vào biên giới của Phật Pháp mà tu*, thua lỗ thật đau thì mới nảy ra ý nguyện dứt khoát biết rõ tham là gì? Đang làm việc này đủ ăn, lại mưu đồ việc khác, cũng như một cây chèo mà trách nhiệm chống cho hai chiếc xuồng thì làm sao tới nơi.

4) Hỏi : *Lỡ rồi thì phải làm sao ?*

Đáp : Thưa, phải áp dụng hai chữ dứt khoát thì mới có cơ hội giải nghiệp tâm mà tu, dập tắt ý niệm làm giàu, quay vào nội tâm, tái lập cơ nghiệp sanh tồn của phần hồn thì mọi điều sẽ được giải quyết trong nhin nhục thăng hoa.

Ngày 11 tháng 10 năm 1991

5) Hỏi : *Người tu thiền có gì đặc biệt hơn người thường ?*

Đáp : Thưa, người tu thiền có thể làm một việc cho mọi việc, xây dựng nền tảng đại chí, đại dũng, khai mở chánh khí rõ rệt .

6) Hỏi : *Lấy gì chứng minh ?*

Đáp : Thưa, tu thiền Vô Vi có mắt, mũi, tai miệng như mọi người trên mặt đất, hành đúng pháp không áp chế tứ quan, ngũ tạng bằng một luật thuyết tạo uất khí ở bên trong, ngược lại sẽ hạnh thông trên mọi mặt, phá mê, phá chấp, tiến hóa vô cùng, thấu triệt chánh khí Trời ban, mâu ni châu bùng sáng, khối óc minh mẫn, sống gọn, thanh nhẹ, ảnh hưởng xung quanh, thay đổi mê chấp trở thành thức giác và hòa đồng, thật sự biết thương yêu chính mình và quý trọng Trời Phật cùng như sinh, tình thương dào dạt tận độ chúng sanh, tức là một việc tu cho tất cả mọi việc trở về thanh tịnh ở tương lai, nắm được, rờ được và chứng nghiệm được, ẩn tàng trong tâm thức của người thực hành chơn pháp Vô Vi.

7) Hỏi : *Người tu Vô Vi cần phải cầu xin, van vái tha lực hỗ trợ sự tiến hóa hay không ?*

Đáp : Thưa, không cần làm phiền ai hết, chỉ có chăm chỉ thực hành đúng pháp thì trình độ tiến hóa đến đâu cũng có ánh sáng Từ Bi ban chiếu và tận độ. Chỉ có lo tu thì sẽ sớm đắc, ngược lại, cầu xin mà không hành thì sẽ bị trì trệ tâm thân bất ổn, không biết thương mình, chẳng giúp được ai ở trong tương lai, rất oan uổng cho một kiếp người có sự hiện diện trên mặt đất này.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Yêu Cha (tiếp theo)

...

Bạn đạo: Bởi vì bạn đạo ở đây họ cũng cần đó.

Thầy: Họ cần là một chuyện. Chú cứ cho cái đạo của chú là cao mà chú chưa thực hành. Cái đạo này là học bài của đời để tiến lên. Mà chú chưa học cái bài của đời làm sao chú tiến lên trên kia.

Bạn đạo: Ông Tám nói phải giờ mỗi một tuần lễ chỉ trích hội Tiên đồng của ông Tám, học bài có bao nhiêu này. Còn mấy ngày kia trả bài cho bà. Còn bây giờ bà còn cái bài này có chút xíu mà còn cụt cỏi tôi.

Thầy: Còn mấy ngày kia chú chưa chịu trả bài. Nếu mấy ngày kia mà chú chịu trả bài thì bữa nay bà mời chú lên nghe ông Tám nói chuyện. Ông Tám không có dạy người ta chửi người và ông Tám không có dạy người ta sâu hiểm đối với người đàn bà. Ông Tám dạy người ta phải thương yêu người đàn bà, xây dựng người đàn bà và học nơi người đàn bà để tiến. Học hết bài nó, nó mới chịu học bài mình. Còn chú cho bài đó là dở, chú làm sao chú tiến, học hết cái bài anh thì anh phải học bài của mình. Lúc đó chú đi đâu, nó đi đó. Còn chú không học bài của bà, tị hiểm chú dòm thấy bà không có mấy bài nhưng mà chú không chịu học rồi cuộc không có xong. Học hết cái bài của bà rồi chú đi đâu bà đi theo. Bà học hết bài mình thì mình nghe lời, rồi bà phải học lại bài mình.

Bạn đạo: Bởi cái bài của bà còn hơn bài của ông Tám quá trình độ thành ra học hơi kém chút.

Thầy: Thì đó chú phải cố gắng, bởi vì bà còn giỏi hơn ông Tám thấy không! Cái lý của bà vững lắm, mà không lo làm ăn, mà lo đi tu, con mà đối ai lo. Đó, bây giờ chú giải quyết đi, chú làm sao chú học cái bài toán đó, làm sao cho nó tròn.

Bạn đạo: Nhờ cái điểm này bữa nay tôi mới làm toán.

Thầy: Đó, thấy không. Cho nên bây giờ chú về. Tôi chê chú là người học trò dở, có thầy mà không biết học, chú học trò dở, không có trả bài cho thầy lúc này. Bây giờ chú về chú trả bài cho bà rồi, lúc đó bà mới đưa chú đi đâu thì đi, không sao, không có bắt buộc.

Bạn đạo: Cho nên trích giảng cái bài này hay.

Thầy: Bởi vì chú rước thầy về nhà dạy. Chú rước bà chớ bà rước chú ha, chú cưới bà về mà, chú rước ông thầy về dạy, mà ông thầy cho bài hồi nào giờ mà không chịu học, rồi ông thầy làm sao biết trình độ của mà làm sao mà học lại của mà. Chú rước thầy về dạy mà chú không chịu học bài làm gì được. Chớ bà đâu có rước chú, bà đâu có rước chú, chú rước bà về, bà dạy đó thấy chưa?

Bạn đạo: Bây giờ cứ việc trả xong.

Thầy: Mọi người ở đây tôi nói, rồi mọi người thấy không. Mình nhờ vợ con mình nay mình được cái nhần, chữ nhần đó. Tôi thấy chú chửi la om xòm nhưng rồi cuộc mười hai giờ trưa, chú đói bụng cũng về ăn cơm nguội với nước sôi chú cũng phải trở về chứ, mà cũng không đem bài về.

Bạn đạo: Ông Tám kêu mình đui, điếc, câm. Bà chửi cách nào chửi tôi cũng không trả lời bà.

Thầy: Trả lời là một chuyện nhưng mà chú không trả lời là một chuyện. Nhưng mà chú phải tìm hiểu cái sái quấy của chú. Rồi chú quấy cũng không trả lời mà phải chú cũng không trả lời, rồi cuộc rồi chú là người chống báng ngoan cố, ông thầy ông đâu có chịu phải không? Lúc mà ông thầy dạy mà học trò ngoan ngoan nghe để hiểu thì ông thầy không có nói. Còn ông thầy kêu nó phát biểu mà nó cũng làm thinh, cái đó là nó chống đối ông thầy chớ gì nữa. Thì tự nhiên cái khóa đó chú học chưa có xong.

Bạn đạo: Cái khóa này không xong vì tại gì.

Thầy: Tại vì học tới bây giờ chưa trả bài nào hết.

Bạn đạo: Ông Tám. Trước khi tôi đui, điếc, câm thành ra tôi làm cái điểm này. Ông Tám biểu tôi đui, điếc, câm, bà chửi tôi đâu có thêm nghe.

Thầy: Đui, điếc, câm là đối với thế sự những sự hung hăng giết chóc, kích động quá thái, mình đui, điếc, câm. Còn thường tình của gia cang chú phải làm việc chớ. Chú có thể bỏ thường tình gia cang được đâu. Chú thấy thường tình gia cang, chú đi chơi ở đây chút nữa chú về ăn cơm với nước sôi, chú cũng phải về. Đó là cái thường tình của gia cang, phải hợp tác, anh thấy không? Tại chú không chịu trả bài.

Bạn đạo: Tại cái nghiệp nữa.

Thầy: Quynh rồi đổi thừa cái nghiệp, chớ còn cái chuyện trước con mắt tôi thấy không có cái nghiệp gì hết. Tại quynh rồi đổi thừa vậy thôi chớ còn thiệt ra cái chuyện trao đổi lẫn nhau mà thôi. Chú không chịu trao đổi làm sao nó có sự thuận hòa. Phải trao đổi!

Bạn đạo: Thì ông Tám mấy tháng trước giải thích cái này, phải ông Tám tìm sớm tôi một năm, hoặc hai mươi năm, tôi mong chuyện này tôi chịu đầu hàng. Cái vợ con thiệt là rất khó khăn.

Thầy: Nhưng mà bởi vì tôi tu, tôi để chú giải quyết. Mà chú giải quyết không được thì khỏi vô vi cho chú đi gặp nhiều gia đình rồi. Chú xông vô trong gia cang nội ruột của họ chú hiểu hết rồi, mà chú học cái bài đó chú học cũng chưa thuộc. Mà chú về nhà, chú học thuộc rồi, chú phải trả bài cho bà chớ. Chú học chưa thuộc, chú không chịu trả bài bà rồi bà giận. Bà thầy bà giận, bà chửi phải rồi. Bởi vì đủ cách tử tế nói không nghe thì chửi, chửi nói không nghe thì đánh, bởi vì thầy giáo là vậy, là trong mục đích cũng đại từ bi, muốn cho chú tiến bộ chớ, muốn cho chú tiến hóa, chớ đâu cho chú thụt lùi.

Bạn đạo: Bởi cái điểm này tiến hóa, cái điểm tôi đó, tôi chịu đầu hàng.

Thầy: Không chịu đầu hàng.

Bạn đạo: Tôi chịu đầu hàng.

Thầy: Nếu chú là người chịu đầu hàng, chú đâu xây cái vách tường cao được. Chú biết xây cái vách tường cao được chú không bao giờ chịu đầu hàng ai hết. Cho nên, chú nên học để tiến. Uống lăm. Có ông thầy giỏi mà không biết học, thấy chưa! Có người rước về anh cũng làm thầy vậy, ề mầy vô đây, chiều chờ tao đi đâu chơi, không nghe lời là chết à. **Bạn đạo:** Tôi thấy có nhiều người bên nữ coi về cái pháp luân nói cứ chỉ vô chị Sáu không hà. Tôi nói trời ơi. ... (nghe không rõ).

Thầy: Thôi lần lần họ sẽ thông cảm, biết không? Chú phải cố gắng giúp.

Bạn đạo: ... (nghe không rõ).

Thầy: Bây giờ hiểu chưa.

Bạn đạo: Hiểu chút chút thôi hà, không có hiểu nhiều.

Thầy: Hiểu bây giờ chú phải bỏ cái tự ái, chú làm học trò là chú giải quyết vậy đó. Đừng có cho đó là má, đó là thầy chớ không phải má đâu (Thầy cười). Mày làm mẹ tao hay mày sai tao, chú giận, thầy sai con, con làm. Giỏi, làm thét rồi mình trả hết bài, anh hết bài, tới lúc đó chú đưa bài ra là anh học, anh học lại chứ! Mình đi dạy thẳng học trò, té ra thẳng học trò nó giỏi hơn mình, phải học. Cho nên, tôi ở ngày nay nè, thầy của tôi mà dạy tôi học hồi nhỏ mà bây giờ mới học pháp lý nè, thầy của tôi phải tới học. Bởi vì tôi học hết bài của y, y đi học bài tôi phải không? Hai thầy trò trao đổi tiến bộ. Y bình đẳng!

Bạn đạo: Ý kiến của ông Tám ít khi nào lộn được. Tôi thấy mấy chục năm theo ông Tám mà luyện không được, trong mình nói tiến bằng cái miệng không hà, thấy khổ quá. Ngoài ra cái Vô Vi này có ai thấy cái phần điển của ông Tám không, chắc của ông Tám để biết.

Thầy: Thì cố gắng tu để thấy. Bởi vì người tu mỗi ngày phải mỗi tiến. Các bạn đồng chừng nào thì tôi tiến nhiều chừng này. Đừng có nói tôi xa các bạn rồi tôi bỏ tu, không đâu. Bởi vì cái đó bắt buộc tôi phải tu, vốn của tôi, hành lý của tôi, tôi mang lấy để tôi tiến, không bao giờ tôi bỏ, các bạn hiểu làm cái phần đó.

Bạn đạo: ... (nghe không rõ). Ông Tám lãnh cái chức phận đó, lãnh xong rồi đâu phải để đâu để dầu gì thả. Chức phận ở dưới này, dưới này còn nói từ chức được, làm đơn được. Còn chức này nó ở trên làm sao từ được, không có dễ đâu. Cũng như ông Tám sắp đặt, xây dựng Vô Vi cũng do một phần thiêng liêng đưa xuống ... (nghe không rõ).

Thầy: Khi mình tu hiểu được vô vi rồi cái gì cũng cao quý, dùm cái tách thấy biết bao nhiêu khối óc đã cấu tạo làm một cách kỳ công như thế này đâu phải một mình làm. Mà bây giờ mình lấy mình xài, quá kính trọng nó mới được, chớ không có nên khi dễ nó, cái gì cũng tốt.

Bạn đạo: Theo pháp lý bất cứ cái giới nào, nắm được cái nào cũng nói được cái đó. Không phải nói cái riêng của mình, nắm chuyện gì cũng nói được.

Thầy: Điển là nó cảm thông.

Bạn đạo: Bất cứ cái giới nào cũng nói được ... (nghe không rõ).

Thầy: Vậy mà nó tiến. Còn nếu mà chú không chịu làm ba cái đó, ngày nay tôi nói ba cái đó chú chưa có hiểu nữa. Tại sao bữa nay tôi mới nói vậy mà hồi kia tôi không nói.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài Gòn ngày 29/05/1977)

Vườn Thơ Bạn Đạo

CHỈ QUÁN THIỀN XUÂN

Chỉ quán thiền xuân vui bạn hiền,
Sống chung chốc lát tọa tu thiền...
Soi hồn kim cổ tâm không tịnh,
Thiền định trầm tư vô vi truyền.
Đời đạo phân minh mình sáng đạo,
Ban vui cứu khổ khắp mọi miền...
Mừng xuân khai bút thiền ca nhạc,
Co lười kẻ rằng Hồ phải hiền?

5 Thành Cử Chi 4-1-2010

HÁI LỘC ĐẦU XUÂN

Mừng hai Tết hội Hồ gia
Bốc thăm lá số hóa ra nhiệm màu
Đầu năm hái lộc gom châu
Bốn câu tứ tuyệt mở đầu tự phân
Năm nay cố gắng chuyên cần
Năng hành tu luyện, sửa lần thiết tha
Vui xuân đón Tết Thiền Ca
Trồng Bông chung Tết hái hoa dâng Thầy
Canh Dần trở lại sum vầy
Năm Châu các nước về đây một nhà
Cùng chung niệm Phật Di Đà
Đồng thanh tương ứng hiệp hòa vui xuân.

Sài Gòn, 3-1-2010

Minh Vô Vi

PHẬT VÀ MA

Nhờ có Ma biết ta là Phật,
Ma quấy làm ta tỉnh giấc ngủ;
Bừng khai chơn thức Di Đà,
Từ trong động loạn hợp hòa Chơn Như.

PN. 09-10-2007

Thiền sĩ Không Không

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

CUNG chúc tân xuân Tết lạc quan
CHÚC cùng bạn đạo hưởng xuân sang
TÂN niên khai triển hành tâm sáng
XUÂN mới Canh Dần hòa điển quang.

Sài Gòn, 3-1-2010

Minh Vô Vi

MỪNG NĂM MỚI – 2010

Năm mới này hai ngàn linh mười,
Thấm thoát hoa lá trở cảnh tươi,
Năm âm Kỷ Sửu nay gần hết,
Nhường chỗ “cô đơn cạp” hé cười. (Canh Dần)
Năm mới mừng vui đời đẹp tươi,
Mừng cho tiếng hát rộn câu cười,
Mừng cho mọi giới vui tươi trẻ,
Nhu tuổi “20” tuột xuống “10”.
Năm mới chơi hoa, tươi bón hoa,
Cho đời xanh thắm, rừng chim ca.
Cho hoa muôn nẻo thơm nồng đậm,
Cho đẹp tình Xuân, nét mặn mà.
Năm mới hai ngàn không trăm mười,
Mong cho muôn chợ đẹp hoa tươi,
Mong cho vạn nẻo vui đời mới,
Đắp xây hạnh phúc dưới cỏi Trời.
Chúc mừng hạnh phúc năm mới ời!
Chúc từ cỏi tạm bốn phương Trời,
Nhu ý mọi điều tâm sự gửi,
Mong cầu phước đức mãi rong chơi.
Năm mới cầu mong được thanh thời,
Siêng năng tu học chẳng biếng lười.
Diễn Trời ban phát chung mọi nẻo,
Gắng đạt Thanh Quang: Tổ – Thầy mời.
Năm mới chúc nhau Bạn Đạo ời!
Chúc mừng huynh đệ khắp nơi nơi,
Đỉnh cao Thiền Định Vô Vi tiến,
Hưởng trọn hồng ân của Cha Trời./.

Tp.Hồ Chí Minh, ngày 30/12/2009

TRẦN KIẾN HOA

DUYÊN LÀNH I

Ôi thôi duyên phận má hồng,
Làm thân con gái lấy chồng xin say.
Hàng ngày cứ nhậu lai rai,
Rủ thêm bè bạn cùng nhau dựng sòng.
Thân này lặn lội lưng còng,
Buôn rao gánh bán từng đồng gói ghém.
Nợ đời tình nghĩa hãy xem,
Con thơ bé nhỏ phải kèm nên thân.
Thân này số phận nợ nần,
Làm sao trả hết số phần chất chiu.
Chiều chiều gió thổi hiu hiu,
Cùng nhau tâm sự hết trêu thân này.
Chàng ơi hãy cố dựng gầy,
Khỏe thân cho thiếp từ nay phúc thành!

Cà Mau, 26-08-2009
VĂN PHONG

DUYÊN LÀNH II

Thân này duyên duyên thăm mơ
Mai sau tiền định dệt thơ bên chàng.
Khờ khờ trực tính lòng ngay,
Chân ngay chân chất may thay hành thiền.
Thiền duyên đã định thuyền duyên,
Đã qua bao kiếp nằm yên bên chàng.
Chàng ơi hãy cố siêng hành,
Hạo thiên ban cấp cha dành phước duyên.
Chàng ơi hãy phá màn huyền,
Chàng chàng thiếp thiếp hiệp liên nhứt nguyên.
Cha trời thầy tổ thường khuyên
Chúc cho tất cả thiền duyên phúc thành.

Cà Mau, 16-09-09
VĂN PHONG

THUẬN THIÊN (1)

Khổ cảnh ngày đêm vẫn xảy ra
Nghiệp duyên đan chéo cõi ta bà
Thuận Trời tiến hóa lòng thanh thản
Nhập thế an vui trí nở hoa
Đạo thức xa gần tâm tức Phật
Đời mê xuôi ngược tánh thuần Ma
Thuyền về bến giác không lay chuyển
Văng vẳng trong ta tiếng Phật Đà.

PN. 28/10/2009
TS. Phương

PHÁP THIÊN (2)

PHÁP thiên phương tiện, thoát hồng trần.
LÝ tưởng tiểu hồn, đạt tịnh thân.
VÔ cảm thất tình, bi đại phát,
VI siêu trực tánh, ẩn tâm thân.
KHOA thiên thuốc trị, chữa đa bệnh.
HỌC tự thức tâm, giải trực sân.
HUYỀN khiêu khai thông, Phật tánh mở.
BÍ đường dục chuyển, pháp luân cần.
PHẬT do thanh tịnh, công phu đạt.
PHÁP chuyển dương trần, tự cứu thân.

Củ Chi, 31-12-2009
BÁ TÙNG

HUỆ TÂM

Mỗi lần hít thở lộc Trời cho
Còn mất, mất còn, chớ bận lo
Niệm Phật, Soi Hồn, quy thượng đánh
Băng Thầy, Điền thức, Đạo lần dò
Pháp Luân thường chuyển, minh linh khiêu
Thiền Định, thần quang chiếu tự do
Ý chí Vĩ Kiên, tâm trí luyện
Vô Vi Thiên xích, Huệ Tâm đo.

Thủ Đức, 04-01-2010
Huệ Tâm

THƠ HỒ CHÂN TÂM

Hồ ớ.....ơ
Làm người học hỏi đã qua
Trường đời bao kiếp đã qua kiếp này
Ai ơi hãy nhớ đừng gầy
Ai ơi hãy nhớ đừng gầy
Đừng quên chân ngã hãy tầm hội quê.

Thơ:
Trường đời nhiều kiếp hã hê
Học qua kiếp tại quy về tương lai.
Tương lai ở chôn bông lai
Bông lai tiên cảnh học ngoài đã chân
Chân chân giả giả gian trần,
Hư hư thực thực ta tâm tiến tu.

Hồ ớ.....ơ
Thiền duyên ngộ giác tâm ta,
Quy hồi chân ngã cho ta đó mà.
Nhớ lời thầy giảng đã qua.
Đừng mê đừng chấp quy về tâm không

Hồ ớ.....ơ
Học đời đừng có liêu trai,
Đi qua ảo tưởng học hoài chả thông.
Chẳng qua trước khí tạo mầm,
Giải thông tâm trước giải thông một đời.
Ai ơi đừng có mê thời,
Hãy mau thức tỉnh quy hồi chân tâm.

Hồ theo nhịp điệu dân ca
Bước theo điệu ráp thơ ca theo liền
Tiếp theo hò dân dân miền
Nghe qua cõi mở hiểu điều tiến tu.

Cà Mau, 07-01-2010
VĂN PHONG kính bút

THIỆT THA

Vui mừng Tết đến Canh Dần
Xuân nay trở lại xa gần đón xuân
Trăm hoa đua nở góp phần
Nhân tu khai mở sửa lần thanh cao
Xuân về sửa đổi thương nhau
Hòa đồng tiến hóa đổi trao chân tình
Không còn xé lẻ vô minh
Năm Dần đổi mới hành trình thiết tha
Ai ai cũng niệm Di Đà
Cùng chung một pháp hải hoa dâng Thầy
Vừa qua đại hội bên Tây
Việt Nam cũng vậy tràn đầy vui Xuân.

Sài Gòn, 3-1-2010
Minh Vô Vi

THIỆN Ý

Mới tu thấy Phật trước tâm nhìn
Hiện lấm kếp mình trông rất xinh
Buông bỏ tưởng chừng như gần bên
Thấy ai cũng tốt cũng siêu hình

Năm tháng trôi qua thấy Phật xa
Nhìn người đi trước tánh ta bà
Chê bai phê phán tu chạy pháp
Tranh chấp đắm chìm thuyết với la

Lâu hơn một chút Phật còn đâu
Nhồi nghiệp trả quả phải chịu sâu
Nóng giận thất thường cao ngạo lý
Lập trình hình thức mất chiều sâu

Hạ tầng công tác bởi từ đâu
Trở lại từ đây khởi bước đầu
Lúc ấy hiểu ra người thuở trước
Người sau giữ miệng chớ phóng thâu

Cà Mau, 30/12/2009
Phúc Tâm

**CÓ HÌNH CÓ BÓNG
KHÔNG HÌNH KHÔNG BÓNG**

TÂM CHƠN NÊN ĐẾN (H.V.E)
T.T Vợ chồng A.T Cái Nước

LỜI ĐỨC THẦY

“một lư hương là một con ma” (L.S.H)

Bằng chứng kinh, đĩa, còn lời ấy
Không hình chẳng bóng ma nào tá

LỜI HỒ GIA (do vợ chồng A.T.C.N kể lại)

“một cây nhang là một con ma” (H.V.E)

Giác ngộ Vô Vi phải dứt bỏ
Chân chánh không hình ma nào tá

*“Vô Vi trong Vô Vi thì còn
Vô Vi trong hữu vi bị loại...”
(Vĩ Kiên)*

Nếu không đầy đủ nguyên văn xin Đức Thầy và các
bạn tha thứ.

*Cà Mau, 29/12/2009
Phúc Tâm*

Mới tu khao khát đi tầm đạo
Kinh điển cao thâm khó cửa vào
Muốn biết thiền hành phải cẩn thận
Tâm chơn phải đến Hồ gia trao
Àm thâm dẫn dắt người tâm thật
Sáng suốt mặc dù tuổi đã cao
Cái Nước duyên mai được tiếp chuyện
Một giờ toát ngộ Hồ gia trao

*Cà Mau, 24/12/2009
Phúc Tâm*

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 06 tháng 06 năm 1971

Minh sư xuất hiện nơi tâm đạo
Giáo hóa mỗi ngày chuyện thấp cao
Gắng luyện tự mình xuyên lĩnh hội
Không không mà có vấn ra vào.

Tiến lên mới thấy thấp cao
Nếu xin phù hộ khó vào tiến tu
Tự mình tiến tới phân trừ
Giải vây mờ ám đắp bù mở mang
Thiện tâm mở lối mở đường
Không nên nghi họ rồi ban cho mình
Thế gian là cõi tạm tình
Sử kinh để lại cho mình xét mình
Chớ không bảo phát âm thính
Đọc đi đọc lại gây tình dở dang
Thiên đàng chẳng thấy chẳng an
Trái tim nhọn tạo nhập tràn khí âm
Nặng nề như đá đè tâm
Công phu chẳng tiến tự tầm khổ đau
Điển không thông cảm dứt đầu
Công phu đang dở vậy cầu xin ai ?
Chính mình đã tự làm sai
Phải lo tự sửa lập đài cảm thông
Chớ nên niệm chú đọc vòng
Tự giam chơn điển khó phòng ngoại xâm
Ngũ hành điển vẫn truy tầm
Nhập vào lỗ hỏ điển âm phụ hòa
Chơn tu khai điển phóng ra
Tự lo chống trả dẹp đà ngoại xâm.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên